

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๔๕

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘

.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมี
อำนาจในการออกข้อกำหนด ในการควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และ
เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงที่ออกตาม
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อ
สุขภาพ จึงเห็นสมควร ทำการตราข้อบัญญัติ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ขึ้น
ใหม่ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยกำหนดให้
ประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขทุกกิจการ เป็นกิจการ
ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง รวมทั้ง
กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปให้ผู้ประกอบการปฏิบัติ และวางมาตรการป้องกันอันตรายต่อ
สุขภาพ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอ การออกใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การ
ต่ออายุใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียมต่างๆ

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เห็นสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง ว่าด้วย การควบคุม
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และ
มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
หนองระเวียง และได้รับอนุมัติจากนายอำเภอเมืองนครราชสีมา จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วน
ตำบลหนองระเวียงดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง เรื่อง การ
ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง เมื่อได้ประกาศ
โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียงแล้วเก้าสิบวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

ให้ยกเลิก ข้อบังคับตำบลหนองระเวียง เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.
๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง พ.ศ. ๒๕๔๕

บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือ
แย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามประกาศกระทรวง
สาธารณสุขที่ออกตามตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้กิจการที่กำหนดไว้ตามบัญชีท้ายข้อบัญญัตินี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
หนองระเวียงในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ให้ยื่นคำขอตามแบบ
เงื่อนไข และเอกสารหลักฐานที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียงกำหนด ต่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นพร้อมเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ตามประเภทกิจกรรมที่ขออนุญาต ตามบัญชีท้าย
ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ
อนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ให้ออกใบอนุญาต
หรือ มีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบในกรณีไม่อาจออก
ใบอนุญาต ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าว ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความ
ไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและ
ในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอให้ส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ผู้
ขออนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่
อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้า
วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนด
ตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ จะต้องปฏิบัติและจัด
สถานที่สำหรับประกอบกิจการ ให้เป็นตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องด้วยการดูแลสภาพ หรือสุขลักษณะของ
สถานที่ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณี ต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลซึ่งจะทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกให้พ้นจากที่นั้น
โดยสะดวก

(๒) ต้องทำรางระบายน้ำไปสู่รางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครกด้วย
วัสดุถาวร ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำ และรางระบายน้ำ ต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้
ในทางสาธารณะ หรือผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควร
จะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึม รั่วไหล หรือขังได้ หรือเห็นสมควรมีบ่อพักน้ำ

ไฮโดรเจน หรือบำบัดน้ำเสีย หรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกัน ควัน มูลเห็บ กลิ่นไอ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ต้องให้มีแสงสว่างและทางระบายลมเพียงพอและต้องจัดสถานที่ให้มีเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ และแมลงนำโรค

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่การประกอบกิจการนั้น

(๗) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ

(๘) ต้องมีส่วนที่ถูกสุขลักษณะให้พอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นและต้องอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขที่เห็นชอบ

(๙) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ

(๑๐) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตาก หรือผึ่งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันผู้ขอรับใบอนุญาต ๓๐ วัน การปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ เพียงเท่าที่เห็นสมควร หรือจะเปลี่ยนแปลงใด ๆ เพื่อให้เหมาะสมแก่การประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแต่ละประเภท

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตได้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจะต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ต้องประกอบกิจการภายในเขตหรือสถานที่และตามกำหนดวันเวลาที่ได้รับอนุญาต

(๒) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

(๔) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๕) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับแต่งตั้งตาม

ข้อ ๑๘ วรรคท้าย เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบกิจการ ในเวลาอันสมควร เมื่อได้รับความประสงค์ให้ทราบแล้ว

✕ ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๓ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

* * * ถ้าประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหลายประเภทในสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราประเภทเดียว ส่วนประเภทอื่นให้เก็บเพียงกึ่งอัตรา

ข้อ ๑๔ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๑๕ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาต ให้ประทับตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวันเดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้สอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกราคาหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้เป็นประจำทุกปีตลอดระยะเวลาที่ยังประกอบกิจการนั้น โดยให้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียมก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการประกอบกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

* * * ถ้าผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพค้างชำระค่าธรรมเนียม ติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอตามแบบและ

เงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่กำหนดตามข้อ ๖ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ
เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้า
พนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การพิจารณาต่อใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ ๗
ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอบอกเลิกดำเนิน
กิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็น
หนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์
ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ในกรณีให้มีอำนาจ
สอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือ
สถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต
หรือตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อ
ประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะ
ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการ
ตรวจสอบ ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบลหนองระเวียงเพื่อ
ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัตินี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียงในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๙ หากผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่ง หรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการ
ประกอบกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้
ถูกต้องได้ และถ้าผู้ประกอบการไม่แก้ไข หรือถ้าการประกอบกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอัน
ควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้
หยุดประกอบกิจการไว้ทันที เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจาก

อันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการทันที

ข้อ ๒๐ ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๑๘ วรรคท้าย ตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่ง หรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับการแต่งตั้ง มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๒๑ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่ง หรือเงื่อนไขในใบอนุญาตในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักในใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่ง หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อ สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ ๒๓ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่สั่งให้ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหยุดประกอบกิจการชั่วคราวหรือทันที คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบแล้วแต่กรณี

กรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้
ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและ
ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิก
ถอน อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามข้อ ๗ วรรคหนึ่ง ข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ
๑๘ ข้อ ๒๐ หรือข้อ ๒๒ ถ้าผู้ที่รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมาย
การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุอุทธรณ์การบังคับตามคำสั่ง

ข้อ ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ วรรคสอง มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๘ หรือ ข้อ ๑๐ มีความผิดตาม มาตรา ๗๓ วรรคแรก แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ใน
ใบอนุญาตตามข้อ ๖ มีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือ
หลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้า
พนักงานสาธารณสุข หรือข้าราชการหรือพนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๘ วรรคท้าย
มีความผิดตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๐ ผู้ประกอบกิจการผู้ใด ประกอบกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่นให้หยุดประกอบกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๑๖ วรรค
สอง โดยไม่มีเหตุ หรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑๒ ข้อ ๑๔ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๒ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ประกอบกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใบอนุญาต มีความผิด
ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อบังคับตำบล
หนองระเวียง เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้
ให้ผู้ประกอบการนั้น ประกอบกิจการต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้แล้ว

แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุแล้วและผู้ที่ยื่นขออนุญาตประกอบกิจการต่อไปผู้นั้นจะต้องขอรับ
ใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนประกอบกิจการ

ข้อ ๓๔ สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปรียบเทียบให้ถือว่าคดีเลิก
กันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามเปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาที่
กำหนดดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วน
ตำบลหนองระเวียง

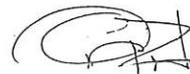
ข้อ ๓๕ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้
และให้มีอำนาจออก ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

บรรดาประกาศ หรือ คำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับได้เมื่อได้ประกาศโดย
เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียงแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน ส.ค.

พ.ศ. ๒๕๔๕

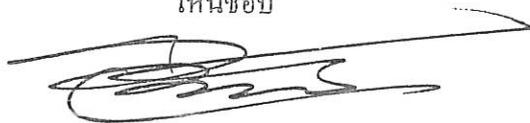
(ลงชื่อ)

(นายอนุชา ศิริโกกานนท์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองระเวียง

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายวิทยา กามนต์)

นายอำเภอเมืองนครราชสีมา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและใบแทนใบอนุญาตท้ายข้อบัญญัติ

๑. อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

กลุ่มกิจการ ที่	ประเภทกิจการ	อัตรา ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตต่อ ปี (บาท)
๑.	<p align="center">กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์</p> <p>(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมหรือแมลง</p> <p>ก. การเลี้ยงม้า โค กระบือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งแต่ ๑๐-๒๐ ตัว - ตั้งแต่ ๓๐ ตัว ไม่เกิน ๕๐ ตัว - ตั้งแต่ ๕๐ ตัวขึ้นไป <p>ข. การเลี้ยงสุกร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งแต่ ๑๐-๒๐ ตัว - ตั้งแต่ ๒๑-๕๐ ตัว - ตั้งแต่ ๕๑-๑๐๐ ตัว - ตั้งแต่ ๑๐๑-๒๐๐ ตัว - ตั้งแต่ ๒๐๑ ตัวขึ้นไป <p>ค. การเลี้ยงแพะ แกะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งแต่ ๕๑-๑๐๐ ตัว - ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป <p>ง. การเลี้ยงเป็ด ไก่ ห่าน (เพื่อจำหน่าย)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งแต่ ๕๑-๑๐๐ ตัว - ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป 	<p align="center">๑๐๐</p> <p align="center">๒๐๐</p> <p align="center">๓๐๐</p> <p align="center">๒๐๐</p> <p align="center">๓๐๐</p> <p align="center">๔๐๐</p> <p align="center">๕๐๐</p> <p align="center">๑,๐๐๐</p> <p align="center">๑๐๐</p> <p align="center">๒๐๐</p> <p align="center">๑๐๐</p> <p align="center">๒๐๐</p>

	(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	๓๐๐
	(๓) การประกอบกิจการการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือทำ ธุรกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือทำธุรกิจอื่นใด อันมี ลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้า ชม หรือเพื่อประโยชน์กิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียก เก็บ ค่าชมหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม	๑,๕๐๐
	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
๒.	(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ ขาย การขายในตลาดและการฆ่าสัตว์เพื่อบริโภค ใน ครัวเรือน	๑,๐๐๐
	(๒) การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก	๒,๐๐๐
	(๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดูกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป	๑,๕๐๐
	(๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์	๒,๐๐๐
	(๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือก กุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และ การขายในตลาด	๑,๕๐๐
	(๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้และผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ จาก	๑,๕๐๐

	<p>เปลือกหอย กระดูกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์</p> <p>(๗) การผลิต การโม่ การป่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือ ส่วนหนึ่งส่วนใดของพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์</p> <p>(๘) การสะสมหรือการล้างครั้ง</p>	<p>๓,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p>
๓.	<p><u>กิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม</u></p> <p>(๑) การผลิตเนย เนยเทียม</p> <p>(๒) การผลิต</p> <p>(ก) กะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หอยดอง</p> <p>(ข) น้ำปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน</p> <p>(๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลา ร้า ปลาเจ่า ยกเว้น การผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน</p> <p>(๔) การตากเนื้อ การผลิตเนื้อเค็ม การเคี้ยวมันกึ่ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน</p>	<p>๒,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๕๐๐</p>

	<p>(๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใด ในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่ จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการ ผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน</p> <p>(๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมู ยอ ไข่ กรอก หมูตั้ง ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการผลิต เพื่อบริโภคในครัวเรือน</p> <p>(ก) น้อยกว่า ๑๐๐ กก. ต่อวัน</p> <p>(ข) มากกว่า ๑๐๐ กก. ต่อวัน</p> <p>(๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกียมฉี่</p> <p>(๘) การผลิตเบะแซ</p> <p>(๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่น ใด</p> <p>(๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ</p> <p>(๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของ กิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคใน ครัวเรือน</p>	<p>๕๐๐</p> <p>๓๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๕๐๐</p>
--	---	---

	(๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำดื่มเห็ด เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่น ใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕,๐๐๐
	<p>(๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล</p> <p>ก. ใช้เครื่องจักร ๓,๐๐๐</p> <p>ข. ไม่ใช้เครื่องจักร ๑,๕๐๐</p> <p>(๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากนมวัว ๓,๐๐๐</p> <p>(๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำผสมยาสูบ ๕,๐๐๐</p> <p>(๑๖) การคั่วกาแฟ ๒,๐๐๐</p> <p>(๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร</p> <p>(ก) ไม่เกิน 1 แรงแม่ ๕๐๐</p> <p>(ข) เกิน 1-5 แรงแม่ ๑,๐๐๐</p> <p>(ค) เกิน 5 แรงแม่ ๒,๐๐๐</p> <p>(๑๘) การผลิตผงชูรส ๓,๐๐๐</p> <p>(๑๙) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค ๓,๐๐๐</p> <p>(๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่าง อื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อการบริโภคในครัวเรือน ๕๐๐</p> <p>(๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่อง ดื่มชนิดผงอื่น ๆ ๓,๐๐๐</p>	

	(๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒,๐๐๐
	(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๒,๐๐๐
	(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร	๒,๐๐๐
	(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร และเพื่อการบริโภคในครัวเรือน	๓,๐๐๐
	(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร ที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๒,๐๐๐
๔.	<u>กิจกรรมที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง</u>	
	(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยา ด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐
	(๒) การผลิต การบรรจุยาตีฟีน แชมพู ฟ้ายีน กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ	๕,๐๐๐
	(๓) การผลิตสำลี ผลิตภัณฑ์จากสำลี	๒,๐๐๐

	(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๒,๐๐๐
	(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๓,๐๐๐
๑๕.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร</u>	
	(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช	๑,๕๐๐
	(๒) การล้าง การอบ การรม การระเหยยางดิบ	๓,๐๐๐
	(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาธู หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕,๐๐๐
	^{พืช} (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	(๕) การผลิตยาสูบ	๕,๐๐๐
	(๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืชการนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	๓๐๐
	(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย	
	(ก) ผลิต	๒,๕๐๐
	(ข) สะสม ,จำหน่าย	๕๐๐
	(๘) การผลิตใยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐
	(๙) การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๕,๐๐๐

<p>๖.</p>	<p><u>กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่</u></p> <p>(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องต่าง ๆ</p> <p>(๒) การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน(๑)</p> <p>(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือ ก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)</p> <p>(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะอื่นใดยกเว้นกิจการ (๑)</p> <p>(๕) การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน(๑)</p> <p>(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือก หรือการล้างแร่</p>	<p>๓,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p>
<p>๗.</p>	<p><u>กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล</u></p> <p>(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์</p> <p>(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล</p>	<p>๒,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p>

	(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	๑,๕๐๐
	(๔) การล้างและการอัดฉีดยานยนต์	๑,๕๐๐
	(๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๒,๐๐๐
	(๖) การปะ การเชื่อมยาง	๕๐๐
	(๗) การอัดผ้าเบรค ผ้าครัช	๒,๐๐๐
ข.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับไม้</u>	
	(๑) การผลิตไม้ขีดไฟ	๓,๐๐๐
	(๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุด ร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐
	(๓) การประดิษฐ์ไม้หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟั่น การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งผลิตภัณฑ์จากไม้หวาย	๑,๐๐๐
	(๔) การอบไม้	๒,๐๐๐
	(๕) การผลิตรูป ด้วยเครื่องจักร	๓,๐๐๐

	(๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วย กระดาษ	๑,๐๐๐
	(๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๕,๐๐๐
	(๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน	๑,๐๐๐
๓.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ</u>	
	(๑) กิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่ เป็นการให้บริการใน สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๑,๐๐๐
	(๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่ เป็นการ ให้บริการใน ๘(๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่า ด้วยสถานพยาบาล	๑๐,๐๐๐
	(๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบน้ำ อบ สมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๘(๑) หรือใน สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๕๐๐
	(๔) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนอง เดียวกัน	
	(ก) ไม่เกิน ๓๐ ห้อง	๒,๐๐๐
	(ข) ตั้งแต่ ๓๑ - ๕๐ ห้อง	๓,๐๐๐
	(ค) ๕๑ ห้องขึ้นไป	๕,๐๐๐

	<p>(๕) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือ กิจการอื่นในทำนองเดียวกัน</p> <p>(ก) น้อยกว่า ๑ - ๑๐ ห้อง</p> <p>(ข) ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ห้อง</p> <p>(ค) ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ห้อง</p> <p>(ง) ตั้งแต่ ๕๐ ห้องขึ้นไป</p> <p>(๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ</p> <p>(๗) การจัดให้มี การแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร้องเงิ่ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน</p> <p>(๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันเว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๕(๑)</p> <p>(๙) การจัดให้มีการเล่นสเก็ตโดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน</p> <p>(๑๐) การประกอบกิจกรรมเสริมสวयหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ได้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม</p> <p>(ก) ๑ - ๓ เก้าอี้</p> <p>(ข) ๔ เก้าอี้ขึ้นไป</p> <p>(๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่ การให้บริการใน ๕(๑)หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการสถานพยาบาล</p>	<p>๓๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑๐๐</p> <p>๒๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>
--	---	--

	(๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม	๒,๐๐๐
	(๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ	๑๐,๐๐๐
	(๑๔) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดลอม	๒,๐๐๐
	(๑๕) การตัด การเจาะหูหรือเจาะอวัยวะอื่น	๕๐๐
๑๐.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ</u>	
	(๑) การปั่นด้าย การกรอด้วย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยที่กระตุกตั้งแต่ ๕ ก็ขึ้นไป	๕๐๐
	(๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย หรือนุ่น	๒,๐๐๐
	(๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐
	(๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร	๖,๐๐๐
	(๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป	๕๐๐
	(๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ	๑,๕๐๐
	(๗) การซัก การอบ การรีด	๓,๐๐๐

	(๘) การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร	๑,๕๐๐
	(๙) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ	๑,๕๐๐
๑๑.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับ หิน ดิน ทราาย ซีเมนต์หรือ</u> <u>วัตถุที่คล้ายคลึง</u>	
	(๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๑,๕๐๐
	(๒) การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๑๐,๐๐๐
	(๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง การสะสม การผสม การผสมซีเมนต์ ทราาย หรือวัตถุที่ คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	(๔) การสะสม การผสมซีเมนต์ ดิน ทราาย หรือวัตถุที่ คล้ายคลึงกัน	๒,๐๐๐
	(๕) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัตถุที่ คล้ายคลึง	๒,๐๐๐
	(๕) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ ต่างๆ	๕๐๐
	(๖) การผลิตซอด้ก ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือ การเผาหินปูน	๑,๕๐๐
	(๗) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็น ส่วนประกอบหรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรค ผ้าครัท กระเบื้องมุงคั้งคา กระเบื้องยาง ผ้าพาดาน ท่อน้ำ เป็น ต้น	๓,๐๐๐

	(๘) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๓,๐๐๐
	(๙) การผลิตกระดาษทราย	๒,๐๐๐
	(๑๐) การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๒,๐๐๐
๑๒.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี</u>	
	(๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย	๕,๐๐๐
	(๒) (ก) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๕,๐๐๐
	(ข) การจำหน่ายก๊าซหุงต้ม	
	-ขนาดบรรจุ ๑๕ กก. ไม่เกิน ๑๐ ถัง	๑๐๐
	-ขนาดบรรจุ ๑๕ กก. ตั้งแต่ ๑๑-๒๐ ถัง	๒๐๐
	-ขนาดบรรจุ ๑๕ กก. ตั้งแต่ ๒๑ ถังขึ้นไป	๕๐๐

	<p>(๓) (ก) การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ</p> <p>(ข) การจำหน่ายน้ำมันปิโตรเลียม</p> <p>-ปั๊มหลอด</p> <p>-ไม่เกิน ๒ หัวจ่าย</p> <p>-เกินกว่า ๒ หัวจ่าย หัวจ่ายที่เกินหัวจ่ายละ</p> <p>(๔) การผลิต การสะสมการขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก</p> <p>(๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗(๑)</p> <p>(๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน</p> <p>(๗) การโม่ การบดขัณฑ์</p> <p>(๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี</p> <p>(๙) การผลิต การด้างฟิล์มรูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์</p> <p>(๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง</p> <p>(๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง</p>	<p>๕,๐๐๐</p> <p>๑๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๘๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>
--	---	---

	(๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๓,๐๐๐
	๑๓) การผลิตน้ำแข็ง แห้ง	๒,๐๐๐
	(๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือ สารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๐๐๐
	(๑๕) การผลิตแซลแล็คหรือสารเคลือบเงา	๒,๐๐๐
	(๑๖) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งการจัด ศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๕,๐๐๐
	(๑๗) การผลิต การบรรจุ การสะสมกาว	๓,๐๐๐
๑๓.	<u>กิจการอื่น ๆ</u>	
	(๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ที่มีลักษณะเดียวกัน ด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐
	(๒) (ก) การผลิตเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า	๒,๐๐๐
	(ข) การซ่อม เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า	๕๐๐
	(๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐

(๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร	๓๐๐
(๕) การสะสมวัสดุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้วหรือเหลือใช้	๒,๐๐๐
(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๒,๐๐๐
(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว	๑,๐๐๐
(๘) การพิมพ์สิ่งลงบนวัสดุที่ไม่ใช่สิ่งทอ	๑,๕๐๐
(๙) การก่อสร้าง	๒,๐๐๐

๒. อัตราค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตให้เป็นไปตามค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประเภท
กิจการที่ได้รับอนุญาตนั้นๆ

๓. อัตราค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐ บาทต่อทุกประเภทกิจการ ต่อครั้ง

.....